

Weinhold Legal

Legal Update

ČERVENEC 2026

Obsah

Aktuality z legislativy

[Zákon č. 60/2026 Sb., o správě dat a o řízeném přístupu k datům](#)

Aktuality z judikatury

[Převod podílu před vznikem společnosti s ručením omezeným](#)

[Organizátor představení jako provozovatel autorského díla](#)

[Může úmyslné a zlovolné jednání škůdce zvýšit náhradu nemajetkové újmy?](#)

Připravované akce

16.9.2026 - [Co \(ne\)dělat v marketingu: Právo v situacích, které řešíte každý den](#)

15.10.2026 - [Smluvní ujednání s dodavateli podle nového zákona o kybernetické bezpečnosti – prakticky, do hloubky a v souvislostech](#)

Články

[Odpovědnost zaměstnavatele a zaměstnance v souvislosti s využitím umělé inteligence](#)

Anna Králíková, epravo.cz

s

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Aktuality z legislativy

Novelizace zákona o trestní odpovědnosti právnických osob

Dne 1. července 2026 nabyla účinnosti část zákona č. 270/2025 Sb., kterým se mimo jiné mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „ZTOPO“). Novela zavádí nový zvláštní odklon v řízení proti právnické osobě, a to podmíněně upuštění od trestního stíhání právnické osoby.

K podmíněnému upuštění od trestního stíhání může přistoupit soud a v přípravném řízení státní zástupce, a to za kumulativního splnění zákonem stanovených podmínek. Právnická osoba musí s tímto postupem souhlasit, nahradit způsobenou škodu nebo učinit jiná potřebná opatření k její náhradě, vydat bezdůvodné obohacení nebo učinit opatření k jeho vydání, zavázat se k učinění vhodných opatření k nápravě nebo odstranění škodlivých následků trestného činu a složit peněžitou částku určenou státnímu na pomoc obětem trestné činnosti. Současně musí být s ohledem na okolnosti případu a míru dotčení veřejného zájmu takový postup dostačující.

V rozhodnutí o podmíněném upuštění od trestního stíhání podle **§ 37b odst. 1 ZTOPO se stanoví zkušební doba v délce šesti měsíců až dvou let.** Rozhoduje-li se však podle **§ 37b odst. 2 ZTOPO**, může být s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti, okolnosti jejího spáchání nebo poměry právnické osoby stanovena **zkušební doba až na pět let**, a to zejména v návaznosti na převzetí dalších závazků právnickou osobou směřujících k nápravě a prevenci dalšího protiprávního jednání.

S podmíněným upuštěním od trestního stíhání úzce souvisí nová úprava kontroly přípravy a zavedení účinného souboru preventivních a nápravných opatření. **Právnická osoba se tak může v rámci tohoto odklonu zavázat k přípravě a zavedení compliance programu**, jehož cílem bude odstranění příčin protiprávního jednání, nastavení účinných vnitřních kontrolních mechanismů a vytvoření preventivních záruk proti opětovnému páčání trestné činnosti.

Kontrolu plnění této povinnosti bude vykonávat **kontrolující osoba zvolená právnickou osobou ze zákonem vymezeného okruhu osob schválených soudem nebo státním zástupcem.** Kontrolující osobou může být zejména auditor nebo advokát specializovaný na výkon kontroly přípravy a zavedení preventivních a nápravných opatření. Nestanoví-li soud nebo státní zástupce jinak, kontrolující osoba podává nejméně jednou ročně zprávu o výkonu kontroly.

Praktický význam nové úpravy spočívá především v posílení významu compliance programů v trestní odpovědnosti právnických osob. Funkční preventivní a nápravná opatření již nebudou relevantní pouze z hlediska předcházení trestné činnosti nebo případného vyvinění právnické osoby, ale mohou mít přímý dopad i na průběh a výsledek trestního řízení. Pro obchodní korporace tak bude ještě důležitější mít nastavené účinné interní kontrolní mechanismy, pravidla pro předcházení protiprávnímu jednání a postupy pro řešení zjištěných pochybení.

Aktuality z judikatury

Převod podílu před vznikem společnosti s ručením omezeným

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. června 2026, sp. zn. 27 Cdo 3437/2024)

Nejvyšší soud se v tomto rozhodnutí zabýval otázkou, zda lze platně uzavřít smlouvu o převodu podílu ve společnosti s ručením omezeným

Weinhold Legal

Legal Update

ČERVENEC 2026

již v době mezi založením společnosti a jejím vznikem, tedy před jejím zápisem do obchodního rejstříku.

V projednávané věci byla společnost s ručením omezeným založena zakladatelskou listinou, podle níž měla být její jedinou společnicí a první jednatelkou zakladatelka společnosti. Téhož dne však zakladatelka uzavřela s třetí osobou smlouvu o převodu 50 % podílu ve společnosti, a to ještě před tím, než společnost vznikla. Po vzniku společnosti se nabyvatelka podílu domáhala změny zápisu v obchodním rejstříku tak, aby byla zapsána jako společnice s podílem ve výši 50 %. Rejstříkový soud návrh zamítl s tím, že smlouva o převodu podílu je absolutně neplatná, neboť zavazuje k plnění nemožnému od počátku. Konstatoval přitom, že podíl ve společnosti nelze převést dříve, než je společnost zapsána v obchodním rejstříku. Tento závěr následně potvrdil i odvolací soud.

Nejvyšší soud se s tímto výkladem neztotožnil. Uvedl, že odborná literatura ani jeho dosavadní judikatura nepochybují o tom, že **předmětem smlouvy mohou být i věci, které mají teprve vzniknout**. Skutečnost, že věc, která je předmětem převodu, v době uzavření smlouvy dosud neexistuje, proto sama o sobě nezpůsobuje neplatnost smlouvy pro počáteční nemožnost plnění. Tento závěr se podle Nejvyššího soudu uplatní i ve vztahu ke smlouvě o převodu podílu v obchodní korporaci, neboť podíl je věcí v právním smyslu.

Smlouva o převodu podílu tak není sama o sobě neplatná pouze proto, že v době jejího uzavření podíl dosud neexistoval a zakladatel ještě nebyl jeho vlastníkem. Nabyvatel se v takovém případě stává vlastníkem převáděného podílu okamžikem vzniku společnosti, není-li sjednáno pozdější nabytí vlastnického práva. Nejvyšší soud proto zrušil rozhodnutí soudů nižších stupňů, které smlouvu považovaly za neplatnou pro počáteční nemožnost plnění, a věc vrátil rejstříkovému soudu k dalšímu řízení.

Rozhodnutí je významné zejména pro korporátní praxi při zakládání společností. Potvrzuje, že převod budoucího podílu v s.r.o. lze smluvně sjednat již před vznikem společnosti, aniž by taková smlouva byla automaticky neplatná.

Zpětné schválení odměny statutárního orgánu obchodní korporace

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 2026, sp. zn. 27 Cdo 3463/2024)

Nejvyšší soud se v tomto rozhodnutí zabýval otázkou, **zda může valná hromada obchodní korporace zpětně schválit odměnu členu statutárního orgánu za výkon funkce i v případě, že pro dané období nebyla uzavřena smlouva o výkonu funkce.**

V projednávané věci valná hromada evropské společnosti rozhodovala mimo zasedání o vyplacení odměny členovi představenstva za výkon funkce za období let 2012 až 2021. Jeden z akcionářů se domáhal vyslovení neplatnosti tohoto rozhodnutí. Namítal mimo jiné, že člen představenstva nebyl k rozhodnému dni řádně ve funkci a že mu nemohla být zpětně přiznána odměna za období, v němž neměl uzavřenou smlouvu o výkonu funkce. Soud prvního stupně návrh v této části zamítl, odvolací soud však rozhodnutí valné hromady o vyplacení odměny prohlásil za neplatné.

Odvolací soud vyšel z toho, že není-li uzavřena smlouva o výkonu funkce, je výkon funkce člena statutárního orgánu bezplatný. Dospěl proto k závěru, že valná hromada nemůže dodatečně schválit odměnu za výkon funkce za minulá období, jestliže v těchto obdobích smlouva o výkonu funkce absentovala. Podle odvolacího soudu nešlo ani o jiné plnění ve smyslu zákona o obchodních korporacích, neboť takové plnění nelze poskytnout „nad rámec smlouvy“, pokud žádná smlouva o výkonu funkce neexistuje.

Nejvyšší soud se s tímto závěrem neztotožnil. Konstatoval, že i v režimu právní úpravy účinné od 1. ledna 2014 platí, že absence schválené smlouvy o výkonu funkce sice znamená, že členu voleného orgánu nevzniká automatické právo na odměnu, **nebrání však tomu, aby mu odměnu následně přiznal příslušný orgán obchodní korporace.** Rozhodující je, aby o takovém plnění rozhodla valná hromada, popřípadě jiný orgán příslušný ke schválení smlouvy o výkonu funkce, a aby tak zůstala zachována kontrola obchodní korporace nad odměňováním členů jejích volených orgánů.

Valné hromadě proto podle Nejvyššího soudu nic nebrání v tom, aby členovi voleného orgánu přiznala odměnu i za období předcházející jejímu rozhodnutí, a to i tehdy, pokud v daném období nebyla uzavřena schválená smlouva o výkonu funkce. Nejvyšší soud proto zrušil rozhodnutí odvolacího soudu v části, v níž byla vyslovena neplatnost usnesení valné hromady o vyplacení odměny členovi představenstva, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Rozhodnutí je významné zejména pro praxi odměňování členů statutárních a jiných volených orgánů obchodních korporací. Potvrzuje, že absence schválené smlouvy o výkonu funkce sama o sobě nevyklučuje zpětné přiznání odměny za výkon funkce, pokud o takovém plnění rozhodne valná hromada nebo jiný příslušný orgán. Současně však připomíná, že takové rozhodnutí nemůže nahradit potřebu řádného a včasného nastavení smluv o výkonu funkce, které zůstává základním nástrojem transparentního odměňování členů volených orgánů.

Podání odporu proti platebnímu rozkazu vedlejším účastníkem

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 2026, sp. zn. 25 Cdo 45/2026)

Nejvyšší soud se v tomto rozhodnutí zabýval otázkou, zda je vedlejší účastník vystupující na straně žalovaného oprávněn podat odpor proti platebnímu rozkazu, kterým byla žalovanému uložena povinnost k peněžitému plnění.

V projednávané věci se žalobce domáhal po žalované společnosti zaplacení peněžité náhrady újmy na zdraví. Na straně žalované do řízení vstoupila jako vedlejší účastnice pojišťovna. Soud prvního stupně následně vydal platební rozkaz. Žalovaná proti němu sice podala odpor, ten však byl odmítnut jako opožděný. Vedlejší účastnice podala odpor samostatně a ve lhůtě, soud prvního stupně jej však odmítl s tím, že odpor byl podán osobou, která k tomu není oprávněna. Tento závěr potvrdil i odvolací soud, podle něhož občanský soudní řád výslovně nepřiznává vedlejšímu účastníkovi právo podat odpor proti platebnímu rozkazu.

Nejvyšší soud se s tímto závěrem neztotožnil. Připomněl, že **vedlejší účastník má v řízení zásadně stejná procesní práva a povinnosti jako účastník, kterého podporuje, nejedná-li se o úkony, které představují dispozici s předmětem řízení.** Podání odporu proti platebnímu rozkazu je přitom podle Nejvyššího soudu právem procesní povahy a nepředstavuje dispozici s předmětem řízení.

Nejvyšší soud současně zdůraznil, že odpor proti platebnímu rozkazu není opravným prostředkem v pravém slova smyslu. Nemá totiž suspenzivní ani devolutivní účinek a jeho podáním nedochází k přezkumu platebního rozkazu soudem vyššího stupně. Včas podaný odpor vede přímo ke zrušení platebního rozkazu a k pokračování v řízení. **Právo podat odpor proto nelze vedlejšímu účastníkovi odeprít pouze s odkazem na to, že občanský soudní řád toto oprávnění výslovně neupravuje.**

Nejvyšší soud také poukázal na svou dřívější judikaturu, podle níž může vedlejší účastník za žalovaného podat kvalifikované vyjádření k žalobě na základě výzvy podle § 114b občanského soudního řádu, a tím

Weinhold Legal

Legal Update

ČERVENEC 2026

zabránit vydání rozsudku pro uznání v případě nečinnosti žalovaného. Uvedl, že proto není rozumný důvod, aby vedlejší účastník nemohl obdobně podat odpor proti platebnímu rozkazu, tím spíše, že kvalifikovaná výzva bývá obvyklou součástí platebního rozkazu.

Nejvyšší soud proto změnil rozhodnutí soudů nižších stupňů tak, že odpor podaný vedlejší účastníci proti platebnímu rozkazu se neodmítá. Rozhodnutí je významné zejména pro případy, kdy na straně žalovaného vystupuje vedlejší účastník se samostatným právním či ekonomickým zájmem na výsledku řízení. Potvrzuje, že **vedlejší účastník může aktivně procesně bránit účastníka, kterého podporuje, a to i podáním odporu proti platebnímu rozkazu**, pokud takový úkon není v rozporu s procesním postojem hlavního účastníka.

© 2026 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážit jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: Lubomir.Kmoch@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

Automatické vytěžování textů a dat i rozmnožování či extrakce jejich obsahu pro účely automatizované analýzy z tohoto informačního materiálu je ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a § 39c zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, bez výslovného předchozího písemného souhlasu společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář zakázáno, ledaže při jakémkoliv takovém použití bude autorství společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář výslovně uvedeno, a to spolu s odkazem na umístění takového textu a dat.